

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 353/2023-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Staník LEGAL s. r. o., Šancová 11A, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP/30/2023-560 z 15. marca 2023 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **prijíma** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Návrhu na odklad vykonateľnosti **nevyhovuje**.
3. Maloletému [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], **ustanovuje** v tomto konaní za kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 5. júna 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života zaručeného čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uvedeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Žiada aj o odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia.

II.

Skutkové východiská

2. Na Okresnom súde Pezinok (ďalej len „okresný súd“) prebieha pod sp. zn. 5P/181/2021 na návrh sťažovateľa (otca) konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Úrad

práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí (ďalej len „navrhovateľ“ alebo „kolízny opatrovník“) 6. decembra 2022 navrhol nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým bude maloletý do rozhodnutia vo veci samej zverený do osobnej starostlivosti sťažovateľa, matka bude povinná prispievať na výživu maloletého a zároveň bude v rámci neodkladného opatrenia určený styk matky s maloletým za prítomnosti pracovníkov Centra pre deti a rodiny Pezinok (ďalej len „centrum“) na pôde centra jedenkrát týždenne jednu hodinu. Podľa návrhu by zároveň naďalej v rámci už skôr v konaní nariadeného výchovného opatrenia pracovníci centra pracovali s otcom dieťaťa na účel rozvoja jeho rodičovských zručností a znovuoobnovenia vzťahu s maloletým. Návrh bol reakciou na pojednávanie vo veci samej (5. decembra 2022), v rámci ktorého okresný súd uložil okresnej prokuratúre podnieť začatie trestného stíhania matky pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby.

3. Okresný súd uznesením zo 7. decembra 2022 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloletého [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], do starostlivosti sťažovateľa, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, a určil, že sťažovateľ si maloleté dieťa prevezme v školskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje, a to 8. decembra 2022 za asistencie pracovníkov navrhovateľa a centra. Matke uložil povinnosť odovzdať všetky osobné a školské potreby maloletého otcovi prostredníctvom centra a povinnosť prispievať na výživu maloletého 150 eur mesačne, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. Ďalším výrokom matke umožnil stretávať sa s maloletým každý štvrtok od 14.00 h do 15.00 h na pôde centra za prítomnosti pracovníkov centra. Zároveň okresný súd zrušil svoje skoršie uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bol upravený styk sťažovateľa s maloletým.

4. Zo zvukových záznamov, ktoré sťažovateľ doložil do spisu, vyplývalo zaobchádzanie matky s maloletým, ktoré okresný súd vnímal ako neprípustné a absolútne neprijateľné. Matka na nahrávkach na maloletého neprimerane v rozpore s jeho záujmami, vekom a jeho prirodzenou odkázanosťou na matku tlačí, vulgárne mu nadáva, opakovane mu kladie tie isté sugestívne a kapciózne otázky, kým nepočuje od maloletého odpoveď, ktorá ju uspokojí, aj keď maloletý v zjavnej snahe ukončiť rozhovor vedený týmto smerom hneď odpovie to, čo matka chce počuť, matka opakovane dehonestuje otca v očiach maloletého, maloletého citovo vydiera a vyhráža sa mu. Ide o závažný zásah do integrity a práv maloletého, pretože takýto nátlak na maloletého, vulgárne vyjadrovanie sa na jeho adresu, zastrášovanie bitkou, vyhrážanie sa opustením maloletého a dehonestovanie osoby otca okresný súd vnímal ako neakceptovateľné, a to, že sa tohto konania matka dopúšťala opakovane, vyvoláva s ohľadom na všetky preukázané skutočnosti obavu, že takéhoto správania sa matka voči maloletému dopúšťa aj naďalej. Preto ponechanie maloletého v osobnej starostlivosti matky nie je v súlade s najlepším záujmom maloletého, o čom svedčí aj ľahostajný postoj, ktorý matka na súdnom pojednávaní k nahrávkam zaujala. Okresný súd zo správy o priebehu stretnutí maloletého so sťažovateľom zistil veľmi negatívne nastavenie matky voči sťažovateľovi, pričom tento postoj matka neustále prenáša na maloletého, čo spolu s opakovaným rušením a skrácovaním styku maloletého s otcom prispieva k tomu, že v živote maloletého nie je vytvorený dostatočný priestor na vytvorenie a prehĺbenie jeho vzťahu s otcom, ktorý má záujem vykonávať starostlivosť o maloletého, zaujíma sa o neho a má ho rád, pričom v období, keď sťažovateľ žil s maloletým v spoločnej domácnosti, mali spolu pekný vzťah.

5. Okresný súd ďalším uznesením z 22. februára 2023 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal matke styk s maloletým do skončenia trestného konania začatého „vo veci“ uznesením

orgánu činného v trestnom konaní z 12. decembra 2022. Zároveň zrušil výrok o styku matky s maloletým v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia zo 7. decembra 2022. Okresný súd vychádzal aj zo správ centra opisujúcich priebeh stretnutí maloletého s matkou uskutočnených po nariadení neodkladného opatrenia zo 7. decembra 2022. Z nich vyvodil negatívny vplyv matky na maloletého, keďže naďalej dochádza k manipulácii a citovému vydieraniu maloletého, pričom matka takto vystupuje voči maloletému opakovane, a to aj po viacnásobnom upozornení odborníkov z centra.

6. Proti uzneseniu okresného súdu zo 7. decembra 2022 podala sťažovateľka odvolanie, v ktorom namietala nezákonnosť zvukových záznamov ako dôkazov, ako aj odňatie možnosti sa k nim riadne vyjadriť, keďže nevedela, že budú predmetom dokazovania na pojednávaní 5. decembra 2022. Záznamy boli vyhotovené pred dvomi rokmi, preto neosvedčujú bezprostrednosť hroziacej ujmy. Sťažovateľ záznamami disponoval dva roky a predložil ich až s časovým odstupom. Z iných dôkazov hrozba ujmy nevyplýva, naopak, základná škola, ktorú maloletý navštevuje, signalizuje, že sa mu darí dobre a nemá problémy. Matka nesúhlasí so závermi okresného súdu o pretrvávajúcej nežiaducej správaní, keďže nevyplývajú zo žiadneho z vykonaných dôkazov. Maloletý sa počas zisťovania pomerov v domácnosti matky kolíznym opatrovníkom vyjadril, že sa so sťažovateľom vidieť nechce. Okresným súdom nebol pred rozhodovaním o nariadení neodkladného opatrenia vôbec vypočutý. Medzi sťažovateľom a maloletým je jazyková bariéra.

7. Krajský súd napadnutým uznesením zmenil uznesenie okresného súdu zo 7. decembra 2022 tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Nanovo upravil styk sťažovateľa s maloletým, *ex offio* začal konanie o uloženie výchovného opatrenia a nariadil výchovné opatrenie spočívajúce v dohľade kolízneho opatrovníka nad starostlivosťou matky o maloletého s povinnosťou podávať o realizovanom dohľade správu jedenkrát mesačne.

8. Krajský súd pred rozhodnutím vypočul za prítomnosti kolízneho opatrovníka a prokurátorky maloletého, ktorý uviedol, že by určite by chcel bývať s mamou, tak ako to bolo predtým. Krajský súd konštatoval rozporuplnosť dôkazov predložených matkou na jednej strane a sťažovateľom na strane druhej. Zároveň však v čase nariaďovania neodkladného opatrenia nemal dôkazy o nevhodnom správaní matky v súčasnosti, pretože dôkazy dokumentujú takéto správanie iba v minulosti. Krajský súd podotkol, že predmetnými nahrávkami matky svedčiacimi o nevhodnom správaní voči maloletému už sťažovateľ disponuje niekoľko rokov a disponoval nimi už v čase, keď podával návrh na začatie konania, v ktorom navrhol zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky. V danom prípade absentuje bezodkladnosť úpravy pomerov, respektíve nie je dostatočne preukázané, či je v záujme maloletého potrebné okamžité (aj keď dočasné) prezverenie od matky k otcovi. Maloletý inklinuje k matke, má k nej pozitívny vzťah, má matku rád a túži sa k nej vrátiť späť, a to napriek tomu, že v starostlivosti sťažovateľa sa nachádza reálne od decembra 2022. Krajský súd konštatoval, že nedokáže objektívne posúdiť, či je maloletý matkou pravidelne atakovaný nevhodným správaním (zачyteným na nahrávkach), pretože táto otázka je predmetom prebiehajúceho znaleckého dokazovania. Matka maloletému poskytovala starostlivosť, venovala sa mu, učila sa s ním, vozila ho na hokejové tréningy, prejavovala mu lásku, a preto nie je možné bez ďalšieho ustáliť, že jej nevhodné správanie voči maloletému zachytené na štyroch nahrávkach v roku 2020 prebieha aj v súčasnosti, a to napriek tomu, že táto pochybnosť je tu stále.

III.

Argumentácia sťažovateľa

9. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že pred výsluchom maloletého žiadal od krajského súdu jeho prehodnotenie, v ktorom upozornil, že maloletý bol matkou dlhodobo manipulovaný a negatívne nastavovaný voči otcovi. Táto skutočnosť sa prejavovala najskôr v neochote maloletého stretávať sa so sťažovateľom počas styku viac než niekoľko minút, a neskôr, počas výkonu neodkladného opatrenia, keď bol maloletý v osobnej starostlivosti sťažovateľa, plnením úloh „vzvedania“ okolností týkajúcich sa sťažovateľa, daných maloletému matkou počas vzájomného styku. Maloletý s ohľadom na dlhodobú manipuláciu zo strany matky na výsluchu nebude schopný popísať svoje vlastné pocity a názory, čím bude podstatne sťažená až znemožnená realizácia jeho najlepšieho záujmu.

10. Následne sa ústavná sťažnosť ťažiskovo orientuje na kritiku odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu. Krajský súd podľa sťažovateľa úplne opomenul otázku extrémne negatívneho nastavovania maloletého matkou voči otcovi – sťažovateľovi – vykazujúceho známky psychického týrania, čo bol taktiež jeden zo zásadných dôvodov na rozhodnutie o zverení maloletého do výlučnej starostlivosti sťažovateľa. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nijakým spôsobom nereagoval na alarmujúce správy centra, za ktorého asistencie styk maloletého s matkou prebiehal, a z ktorých vyplýva, že konanie matky vykazuje znaky psychického týrania maloletého, a to v priebehu asistovaného styku, a teda že matka dokáže maloletého manipulovať a uskutočňovať konanie vykazujúce znaky psychického týrania dokonca aj počas úzkeho a navyše asistovaného styku s maloletým. Krajský súd nereagoval ani na závery správ centra, kolízneho opatrovníka a na písomné podania sťažovateľa podložené relevantnými dôkazmi, že budovaniu vzťahu otca s maloletým prospieva absencia vplyvu matky.

11. Rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia krajský súd podložil závermi z výsluchu maloletého realizovaného bez odborného vedenia (sťažovateľ navrhoval prítomnosť znalca), ktorého obsah nemožno žiadnym zodpovedajúcim spôsobom preskúmať, ako aj závermi z pochybných listinných dôkazov a fotografií, ktoré majú osvedčovať vzorné správanie matky voči maloletému navonok (tieto však nijakým spôsobom neosvedčujú matkino správanie k maloletému mimo verejného priestoru).

12. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nemožno nijak vyvodit', akými myšlienkovými pochodmi sa krajský súd riadil pri určovaní styku sťažovateľa s maloletým. Styk je neprimerane úzky s ohľadom na skutočnosť, že maloletý bol v nepretržitej takmer štvormesačnej starostlivosti sťažovateľa.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

13. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom

súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nateraz nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Ústavný súd zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie v celom rozsahu, pričom opodstatnenosť tvrdení v nej obsiahnutých sa posúdi v konaní vo veci samej. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

V.

Odklad vykonateľnosti

15. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia. Dôvodí, že priebeh styku s maloletým po tom, čo je v osobnej starostlivosti matky, preukazuje, že naň matka opätovne negatívne vplyva. Marí nariadené výchovné opatrenie a neposkytuje riadnu súčinnosť k realizácii znaleckého dokazovania v konaní. Snaží sa o maloletom rozhodovať výlučne sama, bez akejkoľvek konzultácie či súhlasu sťažovateľa, ktorého o dôležitých veciach týkajúcich sa maloletého nijak neinformuje. Svoj postoj k sťažovateľovi otvorene prenáša na maloletého.

16. Podľa § 129 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak by právnymi následkami napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu hrozila závažná ujma a odloženie vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

17. Závažnosť hrozby neposudzuje ústavný súd abstraktne, ale s ohľadom na konkrétne okolnosti každého prípadu, zohľadňujúc charakter zásahu do základných práv a slobôd sťažovateľa a intenzitu jeho vplyvu na sťažovateľa s ohľadom na jeho subjektívne pomery. Hroziaca ujma je z hľadiska svojej závažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu o odklade vykonateľnosti relevantná najmä v prípadoch, ak sú negatívne dopady výkonu rozhodnutia na sťažovateľove pomery citelné a zároveň vytvárajú stav, ktorý je nereparovateľný alebo je reparovateľný len čiastočne, prípadne veľmi ťažko. Zhodné názory sú prezentované aj v odbornej literatúre (Macejková, I., Bárány, E., Baricová, J., Fiačan, I., Holländer, P., Svák, J. a kolektív. Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky. Komentár. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2020, s. 973 – 997).

18. V predchádzajúcom odseku rekapitulované zásady rozhodovania o dočasnom opatrení možno v sťažovateľovej veci považovať za splnené. Vykonateľnosť napadnutého uznesenia krajského súdu má za následok, že po necelých štyroch mesiacoch osobnej starostlivosti sťažovateľa o maloletého došlo k prezvereniu do starostlivosti matky. Maloletý je vo veku (11 rokov), keď je vývoj jeho vzťahu k rodičom intenzívny a vplyv daného vývoja na vzťah so sťažovateľom, ktorý je jeho otcom, je nesporný. Možno teda bez ďalšieho uzavrieť, že dopad výkonu napadnutého rozhodnutia na sťažovateľove pomery je citelný a má potenciál vytvoriť ťažko reparovateľný stav.

19. Rozhodovanie ústavného súdu o dočasnom opatrení však musí spĺňať aj všeobecne formulované ústavné požiadavky kladené na zásahy do základných práv a slobôd ich nositeľov. Jednou z nich je aj proporcionalita, ktorá, rovnako ako (ne)reparovateľnosť a citelnosť, predstavuje kritérium posudzovania závažnosti ujmy hroziacej sťažovateľovi. Aj pri realizácii opatrenia dočasnej povahy, akým je odklad vykonateľnosti podľa § 129 zákona o ústavnom súde, je ústavný súd povinný vyvažovať kolidujúce záujmy a subjektívne práva ním dotknutých osôb. Hoci totiž v konaní

o ústavnej sťažnosti ústavný súd poskytuje ochranu základným právam a slobodám sťažovateľa, nemôže stratiť zo zreteľa možný dopad legálne aprobovaného odkladu vykonateľnosti ako opatrenia dočasnej povahy na základné práva a slobody inej dotknutej osoby. Formulovaná požiadavka vystupuje do popredia ešte naliehavejšie, keď má byť dočasným opatrením dotknutá maloletá osoba a prieskum ústavného súdu sa týka zásahu, ktorý priamo ovplyvňuje vzťah maloletého k jeho rodičom.

20. Vyhovenie návrhu na odklad vykonateľnosti by v predmetnej veci malo za následok dočasný návrat maloletého do osobnej starostlivosti sťažovateľa a priamy zásah do jeho vzťahu s matkou. Prípadné následné nevyhovenie ústavnej sťažnosti by zas viedlo k opätovnému prezvereniu do osobnej starostlivosti matky. Vyhovenie ústavnej sťažnosti by zas znamenalo, že maloletý síce zostáva v osobnej starostlivosti sťažovateľa, no aktuálne nemožno spoľahlivo vyhodnotiť ďalší vývoj a hlavne výsledok rozhodovania krajského súdu vo veci neodkladného opatrenia po eventuálnej kasácii jeho napadnutého uznesenia ústavným súdom. V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že podľa § 45 zákona o ústavnom súde je viazaný nielen rozsahom, ale aj dôvodmi ústavnej sťažnosti. V nej sťažovateľ namieta dominantne kvalitu odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu, a tak vôbec nemožno vylúčiť, že prípadné vyhovenie ústavnej sťažnosti povedie k opätovnému rozhodnutiu krajského súdu založenému na odôvodnení spĺňajúcom požiadavky plynúce zo základných práv, ktoré však nutne nemusí ústiť do úspechu sťažovateľa v podobe potvrdenia zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti.

21. V nadväznosti na uvedené považuje ústavný súd za podstatné, že rozhodovanie všetkých súdov v danej veci má priamy dopad na maloletého, ktorý vystupuje v právnych vzťahoch (na rozdiel od sťažovateľa) ako osoba zraniteľná. V období od decembra 2022 až dosiaľ došlo k jeho dvojnásobnému prezvereniu. Z disponibilných podkladov vyplýva, že v prostredí mimoriadne konfliktných vzťahov oboch rodičov prežíva veľmi zložitú obdobie. Preto sa aj ústavný súd pri rozhodovaní o návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia ocitá v pozícii arbitra medzi dvomi rizikami. V prvom rade ide o riziko súvisiace s osobnou starostlivosťou matky, ktorá predstavuje „návrat“ k výchovnému prostrediu dlhodobo zaužívanému v období pred vykonateľnosťou uznesenia okresného súdu zo 7. decembra 2022, a teda prirodzene prinášajúcemu prvok stability, zároveň však vyvolávajúcej závažné otázky, pokiaľ ide o možný vplyv matky na vzťah maloletého so sťažovateľom, a tým aj na sťažovateľove základné práva. V druhom rade ide o riziko vyvolané vyhovením sťažovateľovmu návrhu podľa § 129 zákona o ústavnom súde, ktoré by síce významne eliminovalo možný negatívny vplyv matky na vzťah maloletého k sťažovateľovi, ale do súkromného a rodinného života maloletého by prinieslo novú destabilizáciu, generujúcu, vzhľadom na dočasnú povahu odkladu vykonateľnosti, nezanedbateľný potenciál ďalšej nestability.

22. Berúc do úvahy všetky rekapitulované determinanty, dospel ústavný súd k záveru, že viac než akékoľvek opatrenia dočasnej povahy dokáže účel konania o ústavnej sťažnosti sťažovateľa naplniť čo najrýchlejšie meritórne rozhodnutie o nej. Opatrenie podľa § 129 zákona o ústavnom súde má výnimočnú povahu, pretože predstavuje zásah do už existujúceho mocenského aktu štátom uznanej authority, ktorý požíva prezumpciu súladu s právom. Použiť ho je namieste len v okolnostiach vyznačujúcich sa nevyhnutnou mierou istoty o tom, že ono samo nebude zdrojom citeľných a ťažko reparablených, prípadne celkom nereparovateľných zásahov do základných práv osôb odlišných od sťažovateľa. Ústavný súd s ohľadom na popísané riziká odkladu vykonateľnosti navrhovaného

sťažovateľom konštatuje, že formulovaná podmienka splnená nie je. Preto návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia nevyhovel (výrok 2 tohto uznesenia).

VI.

Ustanovenie kolízneho opatrovníka

23. V konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému vedenom okresným súdom pod sp. zn. 5P/181/2021 má maloletý postavenie účastníka. Okresný súd a krajský súd v konaní rozhodujú neodkladnými opatreniami o právnych pomeroch rodičov k maloletému. Z tohto dôvodu je v zmysle § 33 ods. 2 zákona o ústavnom súde maloletý zúčastnenou osobou v konaní o prijatej ústavnej sťažnosti.

24. Podľa § 31 ods. 1 a 2 zákona o rodine rodičia zastupujú maloleté dieťa pri právnych úkonoch, na ktoré nie je spôsobilé. Žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom; v takom prípade súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať.

25. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde sa primerane vzťahuje na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Podľa § 68 CSP za fyzickú osobu, ktorá nemá spôsobilosť samostatne konať pred súdom (procesná spôsobilosť), koná pred súdom zákonný zástupca alebo procesný opatrovník. Podľa § 69 CSP jedným z dôvodov na ustanovenie procesného opatrovníka fyzickej osobe je situácia, keď zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať.

26. O potenciálnu kolíziu záujmov ide aj v konaní o tejto ústavnej sťažnosti, keďže sťažovateľom je otec maloletého ako jeden z jeho zákonných zástupcov a matka ako druhý zákonný zástupca je zúčastnenou osobou. Ústavný súd preto rozhodol o ustanovení kolízneho opatrovníka maloletému (bod 3 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júla 2023

Robert Šorl
predseda senátu